

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

LXIX. An Homo post justificationem maneat peccator & iniustus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

peccandi coacta necessitudo, &c. quam spei scintillam relinquent?

DICO AD I. Caluini fundamentū, patet suprà q. 66. Deinde, Eccl. 9. *Nescit homo an odio, an amore dignus; sed OMNIA IN FUTURUM reſeruantur INCERTA*. i. Cor. 4. *Nihil mihi conſcius ſum; ſed non in hoc iuſtificatus ſum. Qui autem indicat me, Dominus eſt.*

INSTAT contra prius Caluinus Inſt. 3. cap. 2. §. 38. ibi non agi de Notitia fidei; ſed de beneficiis & flagellis Dei, quæ probis ac reprobis iuxta accidunt: proinde certitudinem iuſtitie ac ſalutis ſum oportere ex interna fide, non ab euentu beneficiorum ac flagellorum.

At Salomon ita ratiocinatur. Si poſſet homo cognoscere ab Deo diligere, aut odio haberi, cognosceret ex beneficiis Dei: at hinc non poteſt; cum ſint communia bonis & malis. Nil ibi de interna fide. Dein: Quomodo omnia in futurum incerta; ſi ex fide illa ſit certitudo? Demum Caluinus ubi ſupra dat cauſam, cur nolit Deus nos cognoscere, diligamur ne an odio habeamur; *Quia id facit, ad vanitatem humani ingenii arguendam: cum in rebus ſci- tu maxime neceſſariis tanta hebetudine re- neatur.* Ergo nulla eſt certitudo.

AD II. Nemo certus eſt de præſenti iuſtitia, ergo minus de Perſeuerantia. Ideo S. Scriptura nos hortatur ad timorem, non ad ſecuritatem.

AD III. Incerta eſt perſeuerantia in gratia: ergo & incerta eſt Scientia prædeſtinationis.

AD IV. patet ſuprà quaſt. 56.

AD V. *Aqua multa ſūt tribulationes, quæ ſtante caritate, vincuntur facile.* Quia, 1. Cor. 13. *Caritas omnia ſuffert.* &c. Nō igitur is loc⁹ probat, amitti ca-

ritatem non poſſe. *Quia Apoc. 2. Caritatem primam reliquiſti. Memor eſto unde excideris.*

AD VI. *Non ſuiet*, manente caritate: at hac deſiccata, Gal. 5. *à gratia excidiſti.* Illud *Certus ſum*, *ὡς περ ἔγωγε*, i. per ſua ſus ſum, de certitudine loquitur Morali, ſeu Coniecturali quæ ex ſignis habetur. Vnde S. Hieron. *Confido*, vertit. Ita Rom. 14. *Certus ſum, quoniam pleni eſtis dilectione*, id eſt, *Confido*: & illa nunquam excidit ex ſe; at nos ſubinde ex ipſa excidimus.

AD VII. 1. *Qui natus eſt ex Deo*, id eſt, ait Aug. l. 4. ad Bonif. c. 7. regeneratione ſecundā ad gloriam; non primā ad gratiam; *non poteſt peccare.*

2. Bern. Serm. 23 in Cant. *Semen Dei*, id eſt, gratia prædeſtinationis præditus *non poteſt peccare*, id eſt, licet ſubinde peccet, tamen reſipit ſcit finaliter.

3. Aug. l. de nat. & grat. c. 14. *Non poteſt peccare*: id eſt, non debet.

4. Idem: Quia natus ex Deo, nō poteſt etiam venialiter peccare; at quā peccat, eatenus non eſt natus ex Deo.

5. Et optimè: *Non poteſt* lethaliter peccare, quatenus manet Dei filius; licet venialiter peccet: quia *Semen*, id eſt caritas manet in peccante venialiter.

QVÆSTIO LXIX.

An homo poſt iuſtificationem maneat peccator & iniuſtus?

CALVINISTÆ, & omnes, qui cōminifcantur Teſturam peccatorum, ac Imputatitiam iuſtitiam, affirmant, cum Caluino Inſt. 3. ca. 11. §. 3.

11. §. 3. Pro iusto in Christo censemur, qui in nobis non sumus.

4. Non staret, quod obedientia Christi nos constituit iustos, nisi in ipso, & extra nos iusti reputamur coram Deo.

11. Hoc modo iustus est; non re ipsa, sed imputatione. In Antid. lect. 6. c. 5. Confugiamus ad solum Christum, ut in ipso iusti censemur, quod in nobis non sumus.

SVASIONES eorum sparsim supra videre est. quest. 60. 61. 62. 63. 64. 65.

AVTOR. Iustificamur per inhaerentem iustitiam habituales; sicut Christus in se iustus est.

1. Scilicet ut membra sint conformia Capiti, Sponsa Sponso: iuxta Ro. 8. *Prædestinavit nos conformes fieri imaginis Filij sui; ut sit ipse primogenitus in multis fratribus.*

2. Quia Christi sanguine verè lauamur, & conſanamur; item Sanctitas, ex Christi merito, per Spir. Sanctum nobis infunditur: sic tota fit iustificatio per & Remissionem peccatorum, & Renovationem Spiritus interiorum.

3. Pl. 50. *Aspice me, & mundabor, &c.* in me ipso, non solum in Christo imputatiuè. Ideo orat: *Cor mundum crea in me Deus, & Sp. rectum in noua in visceribus meis.* Vnde 1. Cor. 6. *Et hæc quidem fuistis, sed abluti estis. Sanctificati estis, iustificati estis.* Nam Eph. 1. *Elegit nos, ut essemus sancti & immaculati in conspectu eius.*

4. Quia Calvinistæ in doctrina sua, Matt. 23. *Sunt similes sepulcris dealbatis; quæ intus plena sunt ossibus mortuorum, & omni spurcitia.* Similes Virginibus factis, Mat. 25. non habentibus oleum iustitiæ in lampadibus suis. Simi-

les Lupis rapacibus intus, Mat. 7. foris in vestimentis ouium.

INSTANT. Eph. 1. *Gratificauit nos in dilecto Filio suo:* ergo iusti sumus in Christo, non in nobis.

DICO. *Ἐξαγιωσεν*, id est, S. Chrysostomo, *fecit nos gratiosos*, sc. infundendo gratiam: *in dilecto filio suo*, id est, propter merita Christi.

QVÆSTIO LXX.

An omnes iusti sint inter se pares?

LVTHÉRANI affirmant esse pares; & negant iustos crescere in iustitia: at in virtutibus tamen posse iustos crescere, aliosque aliis maiores esse, ut in fide, spe, caritate, &c. hoc autem non esse crescere in iustitia; quod virtutes non iustificent; sed sola imputatiua iustitia Christi, quæ æqualis est in omnibus, constansque.

IOVINIANVS i. affirmabat olim ex eo, quod virtutes, vitiaque omnium essent paria. Vide *Genealog. p. 4. q. 15.*

AVTOR. Errant noui Iouiniani.

1. Quia, Prou. 4. *Iustorum semita quasi lux spl. ndens procedit & crescit vsque ad perfectum diem.* Sic 2. Cor. 9. *Augebit incrementa frugum iustitiæ Vestræ.* Et Apoc. vlt. *Qui iustus est iustificetur adhuc, & qui sanctus est, sanctificetur adhuc: & qui sordidus est, sordescat adhuc.*

2. Scripturæ docent caritatem augeri: Ioan. vlt. *Diligis me plus his?* Luc. 7. *Remittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum.* Cui minus dimittitur, minus diligit. 1. Ioan. 4. *Perfecta caritas foras mittit timorem.* Atqui iustitia nil est, nisi caritas. 1. Ioan. 3. *In hoc manifesti sunt filij Dei, & filij diaboli: Omnis, qui non est iustus, non est ex Deo, & qui non diligit fratrem.* &c. *Is manet in morte.* Et Mat. 5. *Scrubarum erat diligere amicos, non*